

7/1/14

אל : היועץ המשפטי לממשלה פקס 026467001 טל" 026466521

מאת : אביבה פלקסר רח הירקון 37 חיפה . טל" 054-9987009

דע: אירית ואשר שחר, הורי סרן עומרי שחר ז"ל

הנדון : הבקשה של ההורים של סרן עומרי שחר ז"ל

1. שמעתי הבוקר ב 5.1.14, את הריאיון שעשו אורלי וגיא בערוץ 10, עם ההורים של סרן עומרי שחר ז"ל המבקשים מהמדינה לאפשר להם לגדל בעצמם את "הנכד" שיוולד, מהזרע המוקפא של בנם סרן עומרי שחר ז"ל, ומיד הרגשתי צורך להירתם למאבקם המוצדק ביותר.
2. מי שנמצא בנעליהם של משפחה, ששכלה בן במהלך שרות הצבאי, יכול להבין לליבם ולבקשתם. ל"זר" כנראה קשה יותר להבין באמת את הצורך של משפחת שחר לגדל את "נכדם" בעצמם. דברים שרואים מכאן לא רואים משם.
3. אתה תוהה מדוע אני פונה אליך אישית. -כי אני מתחברת מאד למצוקה שלהם. ואני גם הייתי מבקשת לעשות כמותם, לולא לא היה לי נכד וכלה מארז ז"ל שלי.
4. לי לצערי, יש את "הזכות" לבקש ממך להיעתר לבקשת ההורים, בהיותי אם שכולה "טריה" וגם אלמנה במשך 23 שנים שגידלה 4 ילדים קטנים לבד.
5. בני רס"ן ארז פלקסר בן 31 וסא"ל נועם רון בן 49 נהרגו ב-12.3.13, בהיותם במילואים במהלך אימון טיסה בהתנסה מסוקים בגלל כשל טכני (בלתי סביר) 5 שניות לפני נחיתה.
6. בלילה הראשון אחרי האסון קרה לי דבר מוזר. להירדם לא יכולתי. לפתע כמו בסרט, רצו לי בראש התמונות של חברים שלי מהכיתה ומהמחזור (חלק) שנהרגו במלחמת יום כיפורים בהיותם בני 21 מבלי שהותירו משפחות, נימרוד כוכבי, יעקב חכים, אלון לנדסברגר, נתנאל גרשוני, נחום דינס, זילי זילברשטיין, משה אסטרייכר והמחשבה שעברה לי בראש שבכל אסון יש עוד אסון גרוע יותר. הנה להורים שלהם לא היה במה להתנחם ולי לפחות יש את אורי הבן של ארז !!! ואז גמלה בליבי החלטה שאני צריכה להיות לפה להורים החיילים, לפנות לצה"ל ולדרוש שכל חיל יקפיד את זרעו. זה מה שעבר לי בראש בלילה הראשון לאסון! עיניכם הרואות שהרגשתי שאני ברת מזל שיש לי את אורי נכדי.
7. רק כשאני נמצאת עם אורי נכדי, נדחק הכאב לפינה ואני מצליחה לשמוח ולצחוק. אין נחמה יותר גדולה לאם שכולה מפעוט או מילד שנותר מהבן שנהרג. הנכד אורי משנה לי את התודעה כשאני איתו. ברגע שאני עוזבת את אורי ומירב וחוזרת לחיי בביתי, העצב חוזר וחוסר מעש ומצב רוח נוחת עלי. ואני אומרת לעצמי לא פעם, שממש הייתי רוצה לגדל את אורי בעצמי, לגדל אותו באותה רוח שגידלתי את ארז ואחיו. ולכן אני מבינה מאוד מאוד את ההורים של עמרי! כמובן שגם 3 ילדי הנותרים, 2 כלותי והחבר והחברה של 2 ילדיי וגם הנכד החדש שנולד לי לפני חודש בשם רז מבני אורן ורחלי, מסכים לי אושר אך ברור לי לחלוטין שאם לא היה אורי, הבן של ארז - מצבי הנפשי והגופני היה אחר לחלוטין. לעולם, השמחה לא תשוב להיות אותה שמחה שהייתה לי בעבר, אך בוודאות קיומו של הנכד אורי – כבן של ארז ממשיכו, נושא את הגנטיקה שלו-יוצר שינוי מאד גדול ומביא נחמה. הכאב שלי היום הוא שלמירב אין עוד ילדים מארז, כך שלי לא יהיו לעולם נכדים נוספים מהילד שלי המופלא ארז. וכמה שזה כואב. כמה חבל שאין לי זרעים שהוקפאו ממנו. איזה פספוס! המחשבה שלא יהיו לי מארז עוד נכדים כפי שידעתי שרצה, מקשה עלי מאד. ארז רצה מיד אחרי שאורי נולד עוד ילד וזה לא קרה כי האסון הגיע..
9. לי הבקשה של ההורים שלעומרי מאד מובנת ואני מצדיעה להם, שמיד עם האסון חשבו על הקפאת זרעו! מובן לי, שגידול של פעוט, שהוא בשר מברשרם, עם כל ההתעסקות האינטנסיבית בו והאחריות, תחולל שינוי אדיר לטובה במשפחת שחר ותדחיק מעט את הכאב על העדרו של הבן המופלא, כאב שהוא בלתי נסבל ובלתי אנושי!

10. ההורים של עומרי ז"ל, מבקשים להיאחז בחיים ואין כמו "הנכד" כדי להביא לכך. "הנכד" יכניס שמחה וחיים בבית, גם לאחים השכולים וגם לסבים והסבתאות שעוד נותרו בחיים.
11. חשוב להם גם שתהא המשכיות לבן שלהם הנהדר תאב החיים, מהי המשמעות לחיים שלנו – אם לא ילדינו ולאחר מכן ילדי ילדינו?!
12. ממה נפשך?
- א. שבגלל גילם הלכאורה מתקדם הם מגדלים ילד שצפוי ליתמות? – מה חסרים כאלה מקרים במדינתנו שילדים גדלים יתומים ויצאו ילדים לתפארת??? אני מניחה שאינני צריכה להביא דוגמאות הרי יש הרבה חללים בצה"ל שהשאירו יתומים, וגם כמובן משפחות שלא קשורות לצה"ל. כמו ארבעת ילדיי, אורן ארז אלון ואלה, אשר יכולים לשמש עדות לכך שאפשר לגדול כיתומים לתפארת מדינת ישראל. כאן המקום להדגים לך שהגיל של ההורים של עומרי אינו רלוונטי.
- ב1.12.91 נודע בביה"ס הריאלי בחיפה בכתה ה' באחזה, שאבא של ארז נפטר. באותה כיתה היו 2 ילדים ששם ארז. ארז שלי, שאביו היה צעיר וארז אחר, בן יחיד שאביו היה מבוגר בהרבה ושאפילו היו לו כבר נכדים. באופן טבעי, איש לא חשב על האבא הצעיר. הילדים מהכיתה הלכו לבית של האבא המבוגר והתברר שטעו. זאביק שלי נפטר צעיר, בגיל 44, בעקבות ריצה בים בחורף קשה ונפטר תוך כניסתו לים הקר, בעוד שהאבא המבוגר חי עוד הרבה מאד שנים! אז מישהו יכול לדעת מראש מי יישאר יתום???
- מקרה אחר שאני מכירה מקרוב שסבתא, גידלה 2 ילדים קטנים שנותרו לבד כי הוריהם נהרגו בתאונת דרכים-גידלה לתפארת, עם המון סבלנות וחוכמה שהלוואי והרבה הורים היו יכולים כך לגדל את ילדיהם. (אני לא מזכירה שמות כי לא בקשת רשות לכך).
- ב. שהם יבקשו תגמולים עבור ה"נכד" שיוולד - שמעתי בריאיון עמם כי הם לא מבקשים כל תמיכה כספית מהמדינה. התהליך הזה ממילא יעלה להם ממון אך מכיוון שהפרוטה מצויה בכיסם, לא יכול להיות שום חשש למקרה סעד לא היום ולא בעתיד. יורשי העצר מזרעו של בנם לא ישבו על צוואר המדינה.
- ג. שהם אינם ראויים לגדל ילד נוסף- בוודאי אינך מפקפק ביכולת ההורית שלהם!
13. יש היום לא מעט משפחות וואו משפחות חד הוריות שהביאו ילדים לעולם בגילים מתקדמים מעל 45.
14. בשנים האחרונות חלו שינויים גדולים במבנה התא המשפחתי וכרגע זה עוד שינוי שהורה של בן שנהרג יגדל את "נכדו". מה פסול בכך??? המדינה חפצה בגידול אוכלוסין ומבן כמו עומרי ז"ל תקבל המדינה לחיקה מן המובחר ביותר.
15. אין להתעלם גם מהעובדה, שבנם עומרי מת תוך שירותו את המדינה וגם זו סיבה, שכנציג המדינה חשוב שלא תפגע בהם פעם נוספת. להורים השכולים בגין שרות הצבאי זכות, לבקש נחמה במה שיביא להם מזור ונחמה – ולהורים של שחר יביא "הנכד", נחמה -כשיגדלו אותו בדרך ובאופן שגידלו בהצלחה כה גדולה את בנם עמרי המקסים. ואין כל הצדקה לדרוש מהם להכניס "אמא", זרה לתמונה. אותה לא בחר עמרי.
16. ונקודה אישית אחרונה אני רוצה להוסיף. אני גידלתי 4 ילדים כיתומים מאב מגילאים 4.5.10.11 ומעניין לראות, שחרף העובדה שהם היו מעט זמן עם אביהם הם דומים לו אפילו באינטונציה של הדיבור ובתנועות מסוימות שהיו אופייניות לו. זה יביא הקלה להורים של שחר שיחוו בעצמם את נקודות הדימיון בין "הנכד" לבנם עומרי ז"ל
17. לסיכום, מתוך ניסיוני המר, מבקשת שתבוא לקראתם על מנת להציל את חייהם. הזמן דוחק להם.
18. אודה על תגובה למכתבי זה.

בברכה,

אביבה פלקסר